

Postoje ljudi koji su kao trag na vodi

Ako li se zaustavim na tren,
isključvši svoje subjektivno,
nevidljivo postojanje, vidjeću
druge, do tad, nevidljive ljude.

Ako li oslušnem pažljivo,
čuću čovjeka koji gužva
papire u svom birou,
krijući ih u unutrašnji džep.

Ako li provirim kroz ključaonicu,
vidjeću Popiera kako gužva
presudu o smrtnoj kazni,
zabavu za paćenike, koji
kliču jer oni nisu pripali
mjestu za odrubljivanje glave,
bilo pravedno ili iz nekog hira.

Kliču izgladnjela tijela
čije postojanje duše ne
može biti dokazano...
Bezumne zlobne lešine
raduju se kriku žrtve
krvožedne mašine i dželata...

Otškrinuta vrata, obliva ga
hladan znoj i podrhtavanje.
"Jede smrt" uz ručak,
trčeći sa još po kojom
presudom, ne bi li
svojim postojanjem spasio
nečije drugo, možda nedužno...

Opijen moću koju ima
ostavlja tragove na tuđim
životima, izdižući se
iznad zbira živih leševa.

Obilježivši se sprovedenom tajnom,
korača odlučnije, sve svjesniji
da će i sam biti žrtva
velikog podviga, malo znanog...

Nevažan, neprivlačan, inferioran,
pokriven kao žir na vodi -
kojeg primjetiš tek kad upadne
do samog dna i ostavi trag,
vladao je u svijetu unutar
našeg pipljivog i znanog,
sve dok zbog još jednog palog
žira kraj vode, ne primijete
onoga koji je druge prikrivao.

Naučen na "ukus smrti"
giljotini hrljaše zadovoljan,
ponosit što su njegova djela
ostala pritajena, tiha,
i mnogima intrigantna
u njihovoj svijesti suženoj
i nerazjašnjenom tračanju...

Šifra učenika: Alek347